

Ispita preacurviei și urmările ei

71. Fiule, păstrează cuvintele mele și ține* la tine sfaturile mele. *Cap. 2.1.
2. Ține* sfaturile mele și vei trăi; păzește învățăturile** mele ca lumina ochilor. *Lev. 18.5. Cap. 4.4. Isa. 55.3. **Deut. 32.10.
3. Leagă-le* la degete, scrie-le pe tăblița inimii tale. *Deut. 6.8; 11.18. Cap. 3.3; 6.21.
4. Zi înțelepciunii: „Tu ești sora mea!”
5. Și numește priceperea prietena ta – ca* să te ferească de nevasta altuia, de străina care întrebuițează cuvinte ademenitoare. *Cap. 2.16; 5.3; 6.24.
6. Stăteam la fereastra casei mele și mă uitam prin zăbrele.
7. Am zărit printre cei neîncercați, am văzut printre tineri pe un băiat fără minte*. *Cap. 6.32; 9.4,16.
8. Trecea pe uliță, la colțul unde stătea una din aceste străine, și a apucat pe calea care ducea spre locuința ei.
9. Era în* amurg, seara, în noaptea neagră și întunecoasă. *Iov 24.15.
10. Și iată că i-a alergat înainte o femeie îmbrăcată ca o curvă și cu inima șireată.
11. Era bună* de gură și fără astâmpăr; picioarele** nu-i puteau sta acasă: *Cap. 9.13. **1 Tim. 5.13. Tit 2.5.

12. când în uliță, când în piețe, pe la toate colțurile stătea la pândă.
13. Ea l-a îmbrățișat și l-a sărutat, și cu o față fără rușine i-a zis:
14. „Eram datoare cu o jertfă de mulțumire, azi mi-am împlinit juruințele.
15. De aceea ți-am ieșit înainte să te caut, și te-am și găsit.
16. Mi-am împodobit patul cu învelitori, cu așternut de pânzeturi* din Egipt; *Isa. 19.9.
17. mi-am stropit așternutul cu smirnă, aloë și scorțișoară.
18. Vino, să ne îmbătăm de dragoste până dimineață, să ne desfătăm cu dezmierdări.
19. Căci bărbatul meu nu este acasă, a plecat într-o călătorie lungă,
20. a luat cu el sacul cu bani și nu se va întoarce acasă decât la luna nouă.“
21. Tot vorbindu-i*, ea l-a ademenit și l-a atras cu** buzele ei ademenitoare. *Cap. 5.3. **Ps. 12.2.
22. Deodată a început să meargă după ea ca boul care se duce la măcelărie, ca un cerb care aleargă spre cursă,
23. ca pasărea* care dă buzna în laț, fără să știe că o va costa viața, până ce săgeata îi străpunge ficatul. *Ecl. 9.12.
24. Și acum, fiilor, ascultați-mă și luați aminte la cuvintele gurii mele.
25. Să nu ți se abată inima spre calea unei asemenea femei, nu te rătăci pe cărările ei.
26. Căci ea a făcut să cadă multe jertfe și* mulți sunt cei pe care i-a ucis ea. *Neem. 13.26.
27. Casa* ei este drumul spre Locuința morților, drumul care coboară spre locașurile morții. *Cap. 2.18; 5.5; 9.18.

Strigarea înțelepciunii

81. Nu strigă înțelepciunea* și nu-și înalță priceperea glasul? *Cap. 1.20; 9.3.
2. Ea se așază sus pe înălțimi, afară pe drum, la răspântii,
3. și strigă lângă porți, la intrarea cetății, la intrarea porților:
4. „Oamenilor, către voi strig,

și spre fiii oamenilor se îndreaptă glasul meu.

5. Învățați-vă minte, proștilor, și înțelepțiți-vă, nebunilor!

6. Ascultați, căci am lucruri* mari de spus, și buzele mi se deschid ca să învețe pe alții ce este drept. *Cap. 22.20.

7. Căci gura mea vestește adevărul, și buzele mele urâsc minciuna!

8. Toate cuvintele gurii mele sunt drepte,

n-au nimic neadevărat, nici sucit în ele.

9. Toate sunt lămurite pentru cel priceput

și drepte pentru cei ce au găsit știința.

10. Primiți mai degrabă învățaturile mele decât argintul,

și mai degrabă știința decât aurul scump.

11. Căci* înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele,

și nici un lucru de preț nu se poate asemui cu ea.

*Iov 28.15, etc. Ps. 19.10; 119.127. Cap. 3.14,15; 4.5,7; 16.16.

12. Eu, înțelepciunea, am ca locuință mintea

și pot născoci cele mai chibzuite planuri.

13. Frica* de Domnul este urârea râului;

trufia și mândria**, purtarea rea

și gura* mincinoasă, iată ce urâsc eu.

*Cap. 16.6. **Cap. 6.17. †Cap. 4.24.

14. De la mine vine sfatul și izbânda,

eu sunt priceperea, a mea* este puterea.

*Ecl. 7.19.

15. Prin* mine împărătesc împărății și dau voievozii porunci drepte.

*Dan. 2.21. Rom. 13.1.

16. Prin mine cârmuiesc dregătorii și mai marii, toți judecătorii pământului.

17. Eu* iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei** ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc.

*1 Sam. 2.30. Ps. 91.14. Ioan 14.21. **Iac. 1.5.

18. Cu mine este bogăția* și slava, avuțiile trainice și dreptatea.

*Cap. 3.16. Mat. 6.33.

19. Rodul* meu este mai bun decât aurul cel mai curat,

și venitul meu întrece argintul cel mai ales.

*Cap. 3.14. Vers. 10.

20. Eu umblu pe calea nevinovăției,

pe mijlocul cărărilor neprihănirii,

21. ca să dau o adevărată moștenire celor ce mă iubesc

și să le umplu vistieriile.

Obârșia înțelepciunii

22. Domul* m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui,

înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.

*Cap. 3.19. Ioan 1.1.

23. Eu am fost așezată din* veșnicie, înainte de orice început,

înainte de a fi pământul.

*Ps. 2.6.

24. Am fost născută când încă nu erau adâncuri,

nici izvoare încărcate cu ape;

25. am fost născută înainte* de întărirea munților,

înainte de a fi dealurile,

*Iov 15.7,8.

26. când nu era încă nici pământul, nici câmpiile,

nici cea dintâi fărâma din pulberea lumii.

27. Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față;

când a tras o zare pe fața adâncului,

28. când a pironit norii sus și când au țâșnit cu putere izvoarele adâncului,

29. când* a pus un hotar mării,

ca apele să nu treacă peste porunca Lui,

când a pus temelii** pământului,

*Gen. 1.9,10. Iov 38.10,11. Ps. 33.7; 104.9. Ier. 5.22. **Iov 38.4.

30. eu eram* meșterul Lui, la lucru lângă El,

și în toate zilele eram desfătarea** Lui,

jucând neîncetat înaintea Lui,

*Ioan 1.1,2,18. **Mat. 3.17. Col. 1.13.

31. jucând pe rotocolul pământului Său

și găsindu-mi plăcerea* în fiii oamenilor.

*Ps. 16.3.

32. Și acum, fiilor, ascultați-mă,

căci ferice* de cei ce păzesc căile mele!

*Ps. 119.1,2; 128.1,2. Luca 11.28.

33. Ascultați învățătura, ca să vă faceți înțelepți,

și nu lepădați sfatul meu.

34. Ferice* de omul care m-ascultă,

care veghează zilnic la porțile mele și păzește pragul ușii mele.

*Cap. 3.13,18.

35. Căci cel ce mă găsește, găsește viața

și capătă bunăvoința* Domnului.

*Cap. 12.2.

36. Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își vatămă* sufletul său;

toți cei ce mă urâsc pe mine, iubesc moartea.“

*Cap. 2.20.

Strigarea prietenoasă a înțelepciunii

9. Înțelepciunea și-a zidit* casa,

și-a tăiat cei șapte stâlpi.

*Mat. 16.18. Efes. 2.20-22. 1 Pet. 2.5.

2. Și-a înjunghiat* vitele, și-a amestecat** vinul,

și-a pus masa.

*Mat. 22.3, etc. **Vers. 5. Cap. 23.30.

3. Și-a trimis* slujnicele și** strigă, de pe ț vârful înălțimilor cetății:

*Rom. 10.15. **Cap. 8.1,2. †Vers. 14.

4. „Cine* este prost, să vină încoace!“

Celor lipsiți de pricepere le zice:

*Vers. 16. Cap. 6.32. Mat. 11.25.

5. „Veniți* de mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care l-am amestecat!“

*Vers. 2. Cânt. 5.1. Isa. 55.1. Ioan 6.27.

6. Lăsați prostia și veți trăi,

și umblați pe calea priceperii!“

7. Cel ce muștră pe un batjocoritor își trage dispreț

și cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară.

8. Nu* muștră pe cel batjocoritor, ca să nu te urască;

muștră** pe cel înțelept, și el te va iubi!

*Mat. 7.6. **Ps. 141.5.

9. Dă înțeleptului, și se va face și mai înțelept;

învăță pe cel neprihănit, și* va învăța și mai mult!

*Mat. 13.12.

10. Începutul* înțelepciunii este frica de Domnul;

și știința sfinților este priceperea.

*Iov 28.28. Ps. 111.10. Cap. 1.7.

11. Prin* mine îți se vor înmulți zilele și îți se vor mări anii vieții tale.

*Cap. 3.2,16; 10.27.

12. Dacă* ești înțelept, pentru tine ești înțelept;

dacă ești batjocoritor, tu singur vei suferi.

*Iov 35.6,7. Cap. 16.26.

Îndemn împotriva ademenirii nebuniei

13. Nebunia este o femeie* gălăgioasă,

proastă și care nu știe nimic. *Cap. 7.11.

14. Ea șade totuși la ușa casei sale,

pe un scaun, pe înălțimile* cetății,

*Vers. 3.

15. ca să strige la trecătorii care merg pe calea cea dreaptă:

16. „Cine* este prost, să vină aici!“

Iar celui fără minte îi zice: *Vers. 4.

17. „Apele furate sunt dulci*, și pâinea luată pe ascuns este plăcută!“

*Cap. 20.17.

18. El nu știe că acolo sunt morții* și că oaspeții ei sunt în văile Locuinței morților.

*Cap. 2.18; 7.27.

Binecuvântarea dreptății, blestemul păcatului

10. Pildele lui Solomon.

Un fiu* înțelept este bucuria tatălui,

dar un fiu nebun este mâhnirea mamei sale. *Cap. 15.20; 17.21,25; 19.13; 29.3,15.

2. Comorile câștigate pe nedrept nu* folosesc,

dar** neprihănirea izbăvește de la moarte.

*Ps. 49.6, etc. Cap. 11.4. Luca 12.19,20. **Dan. 4.27.

3. Domnul* nu lasă pe cel neprihănit să sufere de foame,

dar îndepărtează pofta celor răi.

*Ps. 10.14; 34.9,10; 37.25.

4. Cine lucrează cu o mână* leneșă sărăcește,

dar mâna** celor harnici îmbogățește.

*Cap. 12.24; 19.15. **Cap. 13.4; 21.5.

5. Cine strânge vara este un om chibzuit,

cine doarme în timpul seceratului este un om* care face rușine.

*Cap. 12.4; 17.2; 19.26.

6. Pe capul celui neprihănit sunt binecuvântări,

dar gura* celor răi ascunde silnicie.

*Vers. 11. Est. 7.8.

7. Pomenirea* celui neprihănit este binecuvântată,

dar numele celor răi putrezește. —

*Ps. 9.5,6; 112.6. Ecl. 8.10.

8. Cine are o inimă înțeleaptă primește învățăturile,

dar cine* are o gură nesocotită se prăpădește singur. —

*Vers. 10.

9. Cine* umblă fără prihană, umblă fără teamă,

dar cine apucă pe căi strâmbe se dă singur de gol. —*Ps. 23.4. Cap. 28.18. Isa. 33.15,16.

10. Cine* clipește din ochi este o pricină de întristare,

și** cine are o gură nesocotită se prăpădește singur. —

*Cap. 6.13. **Vers. 8.

11. Gura* celui neprihănit este un izvor de viață,

dar gura** celor răi ascunde silnicie. —

*Ps. 37.30. Cap. 13.14; 18.4. **Ps. 107.42. Vers. 6.

12. Ura stârnește certuri,

dar dragostea* acoperă toate greșelile. —

*Cap. 17.9. 1 Cor. 13.4. 1 Pet. 4.8.

13. Pe buzele omului priceput se află înțelepciunea,

dar nuiaua* este pentru spatele celui fără minte. — *Cap. 26.3.

14. Înțelepții păstrează știința, dar gura* nebunului este o piere apropiată. — *Cap. 18.7; 21.23.

15. Averea* este o cetate întărită pentru cel bogat; dar prăpădirea celor nenorociți este sărăcia lor. —

*Iov 31.24, Ps. 52.7, Cap. 18.11, 1 Tim. 6.17.

16. Cel neprihănit își întrebuițează câștigul pentru viață,

iar cel rău își întrebuițează venitul pentru păcat. —

17. Cine își aduce aminte de certare apucă pe calea vieții;

dar cel ce uită mustrarea apucă pe căi greșite. —

18. Cine ascunde ura, are buze mincinoase,

și cine* răspândește bârfele este un nebun. — *Ps. 15.3.

19. Cine vorbește* mult nu se poate să nu păcătuiască,

dar cel** ce-și ține buzele, este un om chibzuit. — *Ecl. 5.3, **Iac. 3.2.

20. Limba celui neprihănit este argint ales;

inima celor răi este puțin lucru. —

21. Buzele celui neprihănit înviorază pe mulți oameni,

dar nebunii mor fiindcă n-au judecată. —

22. Binecuvântarea* Domnului îmbogățește

și El nu lasă să fie urmată de nici un necaz. — *Gen. 24.35; 26.12, Ps. 37.22.

23. Pentru cel nebun este* o plăcere să facă răul,

dar pentru cel înțelept este o plăcere să lucreze cu pricepere. — *Cap. 14.9; 15.21.

24. Celui rău de* ce se teme aceea i se întâmplă,

dar celor neprihăniți** li se împlinesc dorința. —

*Iov 15.21, **Ps. 145.19, Mat. 5.6, 1 Ioan 5.14, 15.

25. Cum trece vârtejul, așa* piere cel rău;

dar cel** neprihănit are temelii veșnice. —

*Ps. 37.9, 10, **Ps. 15.5, Vers. 30, Mat. 7.24, 25; 16.18.

26. Cum este oțetul pentru dinți și fumul pentru ochi,

asa este leneșul pentru cel ce-l trimite. —

27. Frica* de Domnul lungește zilele, dar anii** celui rău sunt scurtați. —

*Cap. 9.11, **Iov 15.32, 33; 22.16, Ps. 55.23, Ecl. 7.17.

28. Așteptarea* celor neprihăniți nu va fi decât bucurie,

dar** nădejdea celor răi va pieri. —

*Iov 8.13; 11.20, Ps. 112.10, Cap. 11.7, **Ps. 1.6; 37.20.

29. Calea Domnului este un zid de apărare pentru cel nevinovat,

dar este un prăpăd pentru cei ce fac răul. —

30. Cel neprihănit* nu se va clătina niciodată,

dar cei răi nu vor locui în țară. —

*Ps. 37.22, 29; 125.1, Vers. 25.

31. Gura* celui neprihănit scoate înțelepciune,

dar limba stricată va fi nimicită. —

*Ps. 37.20.

32. Buzele celui neprihănit știu să vorbească lucruri plăcute,

dar gura celor răi spune răutăți.

11 1. Cumpăna* înșelătoare este urâtă Domnului,

dar cântăreala dreaptă îi este plăcută.

*Lev. 19.35, 36, Deut. 25.13-16, Cap. 16.11; 20.10, 23.

2. Când* vine mândria, vine și rușinea,

dar înțelepciunea este cu cei smeriți.

*Cap. 15.33; 16.18; 18.12, Dan. 4.30, 31.

3. Neprihănirea* oamenilor cinstiți îi cârmuiește fără teamă,

dar vicleniile celor stricați le aduc pieirea.

*Cap. 13.6.

4. În ziua mâniei, bogăția nu* slujește la nimic;

dar neprihănirea** izbăvește de la moarte.

*Cap. 10.2, Ezech. 7.19, Tef. 1.18, **Gen. 7.1.

5. Nevinovăția omului fără prihană îi netezește calea,

dar cel rău* cade prin însăși răutatea lui.

*Cap. 5.22, Ecl. 10.8.

6. Nevinovăția oamenilor fără prihană îi scapă,

dar cei răi sunt prinși de răutatea lor.

7. La* moartea celui rău, îi piere nădejdea,

și așteptarea oamenilor nelegiuți este nimicită.

*Cap. 10.28.

8. Cel neprihănit* este scăpat din strâmtorare,

și cel rău îi ia locul.

*Cap. 21.18.

9. Cu gura lui, omul nelegiuit* pierde pe aproapele său,

dar cei neprihăniți sunt scăpați prin știință.

*Iov 8.13.

10. Când le merge bine* celor neprihăniți, toată cetatea se bucură;

și când pier cei răi, toți strigă de veselie.

*Est. 8.15, Cap. 28.12, 28.

11. Cetatea* se înalță prin binecuvântarea oamenilor fără prihană,

dar este surpată prin gura celor răi. —

*Cap. 29.8.

12. Cine defaimă pe aproapele său este fără minte,

dar omul cu pricepere primește și tace. —

13. Cine umblă cu bârfele* dă pe față lucruri ascunse,

dar sufletul credincios ține ce i s-a încredințat. —

*Lev. 19.16, Cap. 20.19.

14. Când* nu este chibzuință, poporul cade;

dar biruința vine prin marele număr de sfetnici. —

*1 Împ. 12.1, etc. Cap. 15.22; 24.6.

15. Cui se pune chezaș pentru altul îi merge rău*,

dar cine se teme să se pună chezaș este liniștit. —

*Cap. 6.1.

16. O femeie* plăcută capătă cinste, și cei asupritori capătă bogăție. —

*Cap. 31.30.

17. Omul* milostiv își face bine sufletului său,

dar omul fără milă își tulbură însăși carnea lui. —

*Mat. 5.7; 25.34, etc.

18. Cel rău dobândește un câștig înșelător,

dar cel* ce seamănă neprihănirea are o adevărată plată. —

*Osea 10.12, Gal. 6.8, 9, Iac. 3.18.

19. Adevărata neprihănire duce la viață,

dar cel ce urmărește răul găsește moartea. —

20. Cei cu inima stricată sunt o scârbă înaintea Domnului,

dar cei ce umblă fără prihană îi sunt plăcuți.

21. Hotărât: cel rău nu va rămâne* nepedepsit,

dar sămânța** celor neprihăniți va fi scăpată.

*Cap. 16.5, **Ps. 112.2.

22. Femeia frumoasă și fără minte este ca un inel de aur pus în râtul unui porc. —

23. Dorința celor neprihăniți este numai bine;

dar așteptarea celor răi este numai mânie*. —

*Rom. 2.8, 9.

24. Unul care dă cu mâna largă*, ajunge mai bogat;

și altul, care economisește prea mult, nu face decât să sărăcească. —

*Ps. 112.9.

25. Sufletul* binefăcător va fi săturat, și** cel ce udă pe alții va fi udat și el. —

*2 Cor. 9.6-10, **Mat. 5.7.

26. Cine* oprește grâul este blestemat de popor,

dar pe capul celui ce-l vinde vine binecuvântarea**.

— *Amos 8.5, 6, **Iov 29.13.

27. Cine urmărește binele își câștigă bunăvoință,

dar* cine urmărește răul este atins de el. —

*Est. 7.10, Ps. 7.15, 16; 9.15, 16; 10.2; 57.6.

28. Cine* se încrede în bogății va cădea,

dar cei neprihăniți vor înverzi ca** frunzișul. —

*Iov 31.24, Ps. 52.7, Marc. 10.24.

Luca 12.21, 1 Tim. 6.17, **Ps. 1.3; 52.8; 92.12, etc. Ier. 17.8.

29. Cine își tulbură casa va moșteni vânt*,

și nebunul va fi robul omului înțelept! —

*Ecl. 5.16.

30. Rodul celui neprihănit este un pom de viață,

și cel* înțelept câștigă suflete. —

*Dan. 12.3, 1 Cor. 9.19, etc. Iac. 5.20.

31. Iată*, cel neprihănit este răsplătit pe pământ;

cu cât mai mult cel rău și păcătos!

*Ier. 25.29, 1 Pet. 4.17, 18.

12 1. Cine iubește certarea, iubește știința;

dar cine urăște mustrarea este prost. —

2. Omul de bine* capătă bunăvoința Domnului,

dar Domnul osândește pe cel plin de răutate.

*Cap. 8.35.

3. Omul nu se întărește prin răutate,

dar rădăcina* celor neprihăniți nu se va clătina. —

*Cap. 10.25.

4. O femeie* cinstită este cununa bărbatului ei,

dar cea care-i face rușine este ca** putregaiul în oasele lui. —

*Cap. 31.23, 1 Cor. 11.7, **Cap. 14.30.

5. Gândurile celor neprihăniți nu sunt decât dreptate,

dar sfaturile celor răi nu sunt decât înșelăciune. —

6. Cuvintele* celor răi sunt niște curse ca să verse sânge,

dar** gura celor fără prihană îi izbăvește. —

*Cap. 1.11, 18, **Cap. 14.3.

7. Cei răi* sunt răsturnați și nu mai sunt,

dar casa celor neprihăniți rămâne în picioare!

*Ps. 37.36, 37, Cap. 11.21, Mat. 7.24-27.

8. Un om este prețuit după măsura priceperii lui,

dar* cel cu inima stricată este disprețuit. —

*1 Sam. 25.17.

9. Mai* bine să fii într-o stare smerită
și să ai o slugă,
decât** să faci pe fudulul și să n-ai
ce mânca. — *Cap. 13.7. **Deut. 25.4.

10. Cel neprihănit se îndură de vite,
dar inima celui rău este fără milă.

11. Cine-și* lucrează ogorul va avea
belșug de pâine,
dar cine umblă după lucruri de nimic
este** fără minte. —

*Gen. 3.19. Cap. 28.19. **Cap. 6.32.

12. Cel rău pofteste prada celor
nelegiuți,
dar rădăcina celor neprihăniți rodeș-
te. —

13. În păcătuirea cu buzele este* o
cursă primejdioasă,
dar** cel neprihănit scapă din
bucluc. — *Cap. 18.7. **2 Pet. 2.9.

14. Prin rodul* gurii te sature de
bunătăți,
și** fiecare primește după lucrul
mâinilor lui. — *Cap. 13.2; 18.20. **Isa. 3.10,11.

15. Calea nebunului este fără prihană
în* ochii lui,
dar înțeleptul ascultă sfaturile. —

*Cap. 3.7. Luca 18.11.

16. Nebunul* îndată își dă pe față
mânia,
dar înțeleptul ascunde ocară. — *Cap. 29.11.

17. Cine* spune adevărul face o
mărturisire dreaptă,
dar martorul mincinos vorbește înșe-
lăciune. — *Cap. 14.5.

18. Cine vorbește* în chip ușuratic,
rănește ca străpungerea unei săbii,
dar** limba înțelepților aduce vinde-
care. — *Ps. 57.4; 59.7; 64.3. **Ps. 52.5. Cap. 19.9.

19. Buza care spune adevărul este
întărită pe vecie,
dar limba mincinoasă nu stă decât o
clipă. —

20. Înșelătoria este în inima celor ce
cugetă răul,
dar bucuria este pentru cei ce sfă-
tuiesc la pace. —

21. Nici o nenorocire nu se întâmplă
celui neprihănit,
dar cei răi sunt năpădiți de rele. —

22. Buzele mincinoase sunt urâte*
Domnului,
dar cei ce lucrează cu adevăr Îi sunt
plăcuți. — *Cap. 6.17; 11.20. Apoc. 22.15.

23. Omul* înțelept își ascunde știința,
dar inima nebunilor vestește nebu-
nia. — *Cap. 13.16; 15.2.

24. Mâna* celor harnici va stăpâni,
dar mâna leneșă va plăti bir. — *Cap. 10.4.

25. Neliniștea* din inima omului îl
doboară,
dar o vorbă** bună îl înveselește. —

*Cap. 15.13. **Isa. 50.4.

26. Cel neprihănit arată prietenului
său calea cea bună,
dar calea celor răi îi duce în rătăcire. —

27. Leneșul nu-și frige vânatul,
dar comoara de preț a unui om este
munca. —

28. Pe cărarea neprihănirii este viața,
și pe drumul însemnat de ea nu este
moarte. —